

➤ **Zakon o ratifikaciji evropske konvencije o čezmejni televiziji**

Zakon o ratifikaciji evropske konvencije o čezmejni televiziji in protokola, ki spreminja evropsko konvencijo o čezmejni televiziji (MEKCT)

1. člen

Ratificirata se Evropska konvencija o čezmejni televiziji, sestavljena v Strasbourgu 5. maja 1989, in Protokol, ki spreminja Evropsko konvencijo o čezmejni televiziji, sestavljen v Strasbourgu 9. septembra 1998.

2. člen

Konvencija in protokol se v angleškem izvirniku in v slovenskem prevodu glasita:

EVROPSKA KONVENCIJA O ČEZMEJNI TELEVIZIJI

UVOD

Države članice Sveta Evrope in druge države pogodbenice Evropske kulturne konvencije, podpisnice te konvencije, so se

glede na to, da je cilj Sveta Evrope doseči čim večjo enotnost med njegovimi članicami za zaščito in uresničitev idealov in načel, ki so njihova skupna dediščina;

glede na to, da sta dostojanstvo in enakovrednost vsakega človeka temeljni prvini teh načel;

glede na to, da je svoboda izražanja in obveščanja, zapisana v 10. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, eno bistvenih načel demokratične družbe in eden od osnovnih pogojev za njen napredek in za razvoj vsakega človeškega bitja;

v ponovno potrditev svoje zavezanosti načelom svobodnega pretoka informacij in idej in neodvisnosti izdajateljev televizijskih programov, kar je nepogrešljiva podlaga za njihovo programsko politiko;

v potrditev pomena televizijskega oddajanja za razvoj kulture in svobodnega oblikovanja mnenj v razmerah zaščite pluralizma in enakih možnosti za vse demokratične skupine in politične stranke;

v prepričanju, da bi moral biti nenehni razvoj informacijske in komunikacijske tehnologije ne glede na meje namenjen pospeševanju pravice do izražanja, iskanja, sprejemanja in posredovanja informacij in idej iz kakršnega koli vira;

v želji, da bi predstavile vse večjo izbiro programov za javnost s poudarkom na evropski dediščini in razvoju njenih avdiovizualnih stvaritev, in odločene uresničiti ta kulturni cilj s prizadevanji za porast ustvarjanja in širjenja visokokakovostnih oddaj in se tako odzivati na pričakovanja javnosti v politiki, izobraževanju in kulturi;

ob spoznanju, da je treba utrditi splošni okvir skupne ureditve;

ob upoštevanju Resolucije št. 2 in Deklaracije 1. evropske ministrske konference o politiki množičnih medijev;

v želji, da bi razvijale načela, ki so zajeta v obstoječih priporočilih Sveta Evrope o načelih televizijskega oglaševanja, enakosti med ženskami in moškimi v medijih, uporabi satelitov za televizijo in radio in pospeševanju avdiovizualne produkcije v Evropi,

dogovorile:

I. POGLAVJE

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Predmet in namen

Ta konvencija obravnava programe, ki se prenašajo. Njen namen je med pogodbenicami olajšati prenašanje in posredovanje televizijskih programov čez državno mejo.

2. člen

Uporabljeni izrazi

Za namene te konvencije:

- a) "prenos" (transmisija) pomeni začetno oddajanje kakršnih koli televizijskih programov po zemeljskem oddajniku, kablu ali satelitu v kodirani ali nekodirani obliki, namenjenih širši javnosti. Ne vključuje komunikacijskih storitev, opravljenih na zahtevo posameznikov;
- b) "posredovanje" (retransmisija) označuje sprejemanje in hkratno prenašanje celotnih in nespremenjenih televizijskih programov ali pomembnih sestavin takšnih programov, ki jih ne glede na uporabljena tehnična sredstva prenašajo izdajatelji televizijskih programov in so namenjeni širši javnosti;
- c) "izdajatelj televizijskega programa" pomeni fizično ali pravno osebo, ki sestavlja televizijske programe, namenjene širši javnosti, in jih prenaša ali pa jih v celoti in nespremenjene zanjo prenaša kdo drug;
- d) "program" pomeni vse sestavine posamezne storitve, ki jo opravlja določen izdajatelj televizijskega programa v smislu prejšnjega odstavka;
- e) "evropska avdiovizualna dela" pomenijo ustvarjalna dela, katerih produkcijo ali koprodukcijo nadzorujejo evropske fizične ali pravne osebe;
- f) "oglas" pomeni kakršno koli javno objavo, namenjeno pospeševanju prodaje, nakupa ali izposoje izdelka ali storitve, podpiranju kake stvari ali ideje ali doseganju kakega drugega učinka, ki ga želi doseči oglaševalec, ki mu je bil za plačilo ali podobno nadomestilo dan na voljo določen čas oddajanja;
- g) "sponzorstvo" pomeni udeležbo fizične ali pravne osebe, ki se ne ukvarja s televizijsko dejavnostjo ali s produkcijo avdiovizualnih del, pri neposrednem ali posrednem financiranju oddaj z namenom uveljavljanja njenega imena, blagovne znamke ali podobe.

3. člen

Področje uporabe

Ta konvencija se uporablja za kateri koli program, ki ga po kablu, zemeljskem oddajniku ali satelitu prenašajo ali posredujejo subjekti ali tehnična sredstva pod jurisdikcijo kake pogodbenice in ki ga lahko neposredno ali posredno sprejemajo v eni ali več drugih pogodbenicah.

4. člen

Svoboda sprejemanja in posredovanja

Pogodbenice zagotavljajo svobodo izražanja in obveščanja v skladu z 10. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter jamčijo svobodo sprejemanja in na svojih ozemljih ne smejo omejevati posredovanja programov, ki so skladni z določbami te konvencije.

5. člen

Dolžnosti pogodbenic, iz katerih se program prenaša

1. Vsaka pogodbenica, iz katere se program prenaša, s primernimi sredstvi in prek svojih pristojnih organov zagotavlja, da so vsi programi, ki jih prenašajo subjekti ali tehnična sredstva pod njeno jurisdikcijo v smislu 3. člena, skladni z določbami te konvencije.

2. Za namene te konvencije je pogodbenica, iz katere se program prenaša:

- a) pri zemeljskem prenosu tista pogodbenica, v kateri se izvaja začetno oddajanje;
- b) pri satelitskem prenosu pa:
 - i) pogodbenica, v kateri je nameščena satelitska zemeljska postaja;
 - ii) pogodbenica, ki dovoli uporabo frekvence ali satelitske zmogljivosti, če je satelitska zemeljska postaja nameščena v državi, ki ni pogodbenica te konvencije;
 - iii) pogodbenica, v kateri ima izdajatelj televizijskega programa svoj sedež, kadar ni ugotovljena odgovornost iz pododstavkov i) in ii).

3. Kadar programe, ki se prenašajo iz držav, ki niso pogodbenice te konvencije, posredujejo subjekti ali tehnična sredstva pod jurisdikcijo kake pogodbenice v smislu 3. člena, zagotovi ta pogodbenica, ki je zdaj v vlogi pogodbenice, iz katere se program prenaša, s primernimi sredstvi in prek svojih pristojnih organov skladnost z določbami te konvencije.

6. člen

Zagotavljanje podatkov

1. Odgovornosti izdajatelja televizijskega programa se jasno in ustrezno podrobno opredelijo v dovoljenju, ki ga izda, ali v pogodbi, ki jo podpiše pristojni organ vsake pogodbenice, ali s kakršnim koli drugim pravnim ukrepom.

2. Podatki o izdajatelju televizijskega programa so na zahtevo na voljo pri pristojnem organu pogodbenice, iz katere se program prenaša. Ti podatki vsebujejo najmanj ime ali naziv, sedež in status izdajatelja televizijskega programa, ime uradnega predstavnika, sestavo kapitala, naravo, namen in način financiranja programov, ki jih izdajatelj televizijskega programa ponuja ali namerava ponujati.

II. POGLAVJE

PROGRAMSKE ZADEVE

7. člen

Odgovornosti izdajatelja televizijskega programa

1. Vse sestavine programov naj po načinu predstavitve in vsebini spoštujejo človekovo dostojanstvo in temeljne pravice drugih.

Še zlasti ne smejo:

- a) biti nespodobne in zlasti ne vsebovati pornografije;
- b) po nepotrebnem poudarjati nasilja ali morebiti vzbujati rasnega sovraštva.

2. Nobene sestavine programov, ki bi lahko škodljivo vplivale na telesni, duševni ali moralni razvoj otrok in mladostnikov, ne smejo biti uvrščene v program takrat, ko jih zaradi časa oddajanja ali sprejemanja verjetno lahko gledajo.

3. Izdajatelj televizijskega programa zagotavlja, da so v poročilih pošteno predstavljeni dejstva in dogodki, in spodbuja svobodno oblikovanje mnenj.

8. člen

Pravica do odgovora

1. Vsaka pogodbenica, iz katere se program prenaša, zagotovi, da ima vsaka fizična ali pravna oseba ne glede na državljanstvo ali prebivališče možnost uresničevati pravico do odgovora ali zahtevati druga primerljiva pravna ali upravna sredstva v zvezi z oddajami, ki jih prenašajo ali posredujejo subjekti ali tehnična sredstva pod njeno jurisdikcijo v smislu 3. člena. Predvsem zagotavlja, da so roki in drugi pogoji za uresničevanje pravice do odgovora takšni, da je to pravico mogoče učinkovito uresničevati. Zagotoviti je treba učinkovito uresničevanje te pravice ali drugih primerljivih pravnih ali upravnih sredstev tako glede časa kot drugih pogojev in načinov.

2. V ta namen se v programu s pomočjo ustreznih sredstev za identifikacijo v rednih presledkih pojavlja ime izdajatelja televizijskega programa, ki je odgovoren za program.

9. člen

Dostop javnosti do pomembnejših dogodkov

Vsaka pogodbenica prouči pravne ukrepe za preprečitev izpodkopavanja pravice javnosti do obveščeniosti o dogodku, za katerega se javnost zelo zanima, zaradi uresničevanja izključnih pravic kakega izdajatelja televizijskega programa do prenašanja in posredovanja v smislu 3. člena, zaradi česar bi bil velik del javnosti ene ali več drugih pogodbenc prikrajšan za možnost spremljanja takšnega dogodka po televiziji.

10. člen

Kulturni cilji

1. Vsaka pogodbenica, iz katere se program prenaša, kjer je to le mogoče in na primeren način zagotovi, da izdajatelj televizijskih programov večinski del oddajnega časa namenijo evropskim delom, v kar pa se ne šteje čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju in oddajanju teleteksta. To razmerje naj bi dosegle postopno na podlagi primernih meril in ob upoštevanju odgovornosti izdajatelja televizijskega programa do njegovih gledalcev pri obveščanju, izobraževanju, kulturi in zabavi.
2. Ob nesoglasju o uporabi prejšnjega odstavka med pogodbenico, ki program sprejema, in pogodbenico, iz katere se program prenaša, se lahko na zahtevo ene od pogodbenic poišče pomoč stalnega odbora z namenom, da ta oblikuje svetovalno mnenje o zadevi. Takšno nesoglasje se ne rešuje z arbitražnim postopkom, ki ga predvideva 26. člen.
3. Pogodbenice se brez razlikovanja med posameznimi izdajatelji televizijskih programov zavezujejo s skupnimi močmi najti najprimernejša sredstva in postopke v podporo delovanja in razvoja evropske produkcije, zlasti v deželah z majhno avdiovizualno produkcijo oziroma na omejenem jezikovnem območju.
4. Pogodbenice si v duhu sodelovanja in medsebojne pomoči, ki je podlaga te konvencije, prizadevajo, da programi, ki jih prenašajo ali posredujejo subjekti ali tehnična sredstva pod njihovo jurisdikcijo v smislu 3. člena, ne ogrožajo pluralizma tiska in razvoja filmske produkcije. V skladu s tem v okviru programov ne smejo prenašati nobenega kinematografskega dela, dokler ne mineta dve leti od prvega predvajanja dela v kinematografih, razen če se imetniki pravic in izdajatelj televizijskega programa ne dogovorijo drugače. Pri kinematografskih delih v koprodukciji z izdajateljem televizijskega programa je to obdobje eno leto.

III. POGLAVJE

OGLAŠEVANJE

11. člen

Splošna pravila

1. Vsi oglasi morajo biti primerni in pošteni.
2. Oglasi ne smejo zavajati in ne smejo škodovati interesom uporabnikov.
3. Oglasi, namenjeni otrokom, ali oglasi, v katerih nastopajo otroci, se morajo izogibati vsemu, kar bi lahko škodovalo njihovim interesom, in morajo upoštevati njihovo posebno dovzetnost.
4. Oglaševalci ne smejo imeti uredniškega vpliva na vsebino oddaj.

12. člen

Trajanje

1. Obseg oglaševanja ne sme presežati 15 % dnevnega oddajnega časa. Ta odstotek pa se lahko poveča na 20 %, kadar vključuje take oblike oglaševanja, kot so neposredne ponudbe za prodajo, nakup ali najem izdelkov ali za opravljanje storitev, pod pogojem, da količina oglaševalnih vložkov ne presega 15 %.
2. Obseg oglaševalnih vložkov v eni uri ne sme presežati 20 %.

3. Oblike oglaševanja, kot so neposredne ponudbe za prodajo, nakup ali najem izdelkov ali opravljanje storitev, ne smejo trajati dlje kot eno uro dnevno.

13. člen

Oblika in predstavitev

1. Oglasi se morajo optično ali zvočno povsem jasno prepoznati in se posebej razlikovati od drugih sestavin programa. Načeloma naj se prenašajo v blokih.

2. Oglasi, ki vplivajo na podzavest, niso dovoljeni.

3. Prikriti oglasi niso dovoljeni, zlasti pa ne predstavitev izdelkov ali storitev v oddajah, kadar je taka predstavitev namenjena oglaševanju.

4. V oglasih ne smejo vidno ali govorno nastopati osebe, ki redno berejo poročila ali nastopajo v aktualnoinformativnih oddajah.

14. člen

Vstavljanje oglasov

1. Oglasi se vstavljajo med posamezne oddaje. Če so izpolnjeni pogoji, navedeni v odstavkih od dva do pet tega člena, so oglasi lahko vstavljeni tudi v oddaje, vendar tako, da to ne prizadene celovitosti in vrednosti programa ter pravic imetnikov pravic.

2. V oddaje, ki so sestavljene iz samostojnih delov, ali v športne oddaje in podobno sestavljene dogodke in predstave, ki imajo premore, se oglasi vstavljajo le med posamezne dele ali v premore.

3. Prenašanje avdiovizualnih del, kot so igrani filmi in televizijski filmi (razen serijskih filmov in nadaljevank, lahkih zabavnih in dokumentarnih oddaj), ki so daljši od petinštirideset minut, se lahko prekine samo enkrat v vsakem obdobju petinštirideset minut. Nadaljnja prekinitev je dovoljena samo, če oddaja traja najmanj dvajset minut dlje od dveh ali več celotnih petinštiridesetminutnih obdobj.

4. Kadar se zaradi oglasov prekinjajo oddaje, ki niso vključene v drugem odstavku, mora med vsakim naslednjim premorom za oglase preteči najmanj dvajset minut oddaje.

5. Oglasi se ne smejo vstavljati v prenose verskih obredov. Poročila in aktualnoinformativne oddaje, dokumentarne, verske in otroške oddaje, ki so krajše od trideset minut, se ne smejo prekinjati z oglasi. Če trajajo trideset minut ali dlje, veljajo določbe prejšnjega odstavka.

15. člen

Oglaševanje posebnih izdelkov

1. Oglasi za tobačne izdelke niso dovoljeni.

2. Oglasi za alkoholne pijače vseh vrst morajo biti skladni z naslednjimi pravili:

- a) ne smejo biti namenjeni posebej mladoletnikom in nihče, ki je v oglasih povezan z uživanjem alkoholnih pijač, ne bi smel dajati videza mladoletnika;
- b) ne smejo povezovati uživanja alkohola s telesno zmogljivostjo ali vožnjo;
- c) ne smejo navajati, da ima alkohol zdravilne lastnosti ali da je poživilo, pomirjevalo ali sredstvo za premagovanje osebnih težav;

- d) ne smejo spodbujati nezmernega uživanja alkohola ali v negativni luči predstavljati zdržnosti ali zmernega pitja;
- e) ne smejo pretirano poudarjati alkoholne vsebine pijač.

3. Oglasi za zdravila in zdravljenje, ki se lahko v državi pogodbenici, iz katere se program prenaša, dobijo samo, če jih predpiše zdravnik, niso dovoljeni.

4. Oglasi za vsa druga zdravila in zdravljenje morajo biti jasno razpoznavni kot takšni, pošteni, resnični in preverjeni ter skladni z zahtevami za varstvo posameznika pred škodljivimi učinki.

16. člen

Oglaševanje, ki je posebej namenjeno eni sami pogodbenici

1. Da bi se izognili izkrivljanju konkurence in ogrožanju televizijskega sistema pogodbenice, oglasi, ki so posebej in z določeno pogostostjo usmerjeni h gledalcem v eni sami pogodbenici, ki ni pogodbenica, iz katere se program prenaša, ne smejo zaobiti pravil televizijskega oglaševanja v tej pogodbenici.

2. Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, kadar:

- a) taka pravila pomenijo diskriminacijo med oglasi, ki jih prenašajo subjekti ali tehnična sredstva pod jurisdikcijo ene pogodbenice, ter oglasi, ki jih prenašajo subjekti ali tehnična sredstva pod jurisdikcijo druge pogodbenice, ali
- b) sta prizadeti pogodbenici sklenili dvostranske ali mnogostranske sporazume na tem področju.

IV. POGLAVJE

SPONZORSTVO

17. člen

Splošna pravila

1. Kadar je oddaja ali niz oddaj v celoti ali delno sponzoriran, se to na primeren način jasno navede na začetku in/ali na koncu oddaje.

2. Sponzor v nobenem primeru ne sme vplivati na vsebino in razvrščanje sponzoriranih oddaj na tak način, da bi s tem vplival na odgovornost in uredniško neodvisnost izdajatelja televizijskega programa v zvezi z oddajami.

3. Sponzorirane oddaje ne smejo spodbujati prodaje, nakupa ali najema izdelkov ali storitev sponzorja ali tretje stranke, še zlasti ne s posebnim opozarjanjem na določene izdelke ali storitve v takih oddajah.

18. člen

Prepovedano sponzorstvo

1. Fizične ali pravne osebe, katerih glavna dejavnost je proizvodnja ali prodaja izdelkov ali opravljanje storitev, katerih oglaševanje je prepovedano na podlagi 15. člena, ne smejo sponzorirati oddaj.

2. Sponzoriranje poročil in aktualnoinformativnih oddaj ni dovoljeno.

V. POGLAVJE

VZAJEMNA POMOČ

19. člen

Sodelovanje med pogodbenicami

1. Pogodbenice se zavezujejo, da si bodo vzajemno pomagale za uresničevanje te konvencije.
2. V ta namen:
 - a) vsaka država pogodbenica imenuje enega ali več organov, njihov naziv in naslov pa sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
 - b) vsaka država pogodbenica, ki je imenovala več kot en organ, v svojem sporočilu iz pododstavka a) določi pristojnost vsakega organa.
3. Organ, ki ga je imenovala pogodbenica:
 - a) daje podatke, ki so predvideni po drugem odstavku 6. člena te konvencije;
 - b) na zahtevo organa, ki ga je imenovala druga pogodbenica, daje podatke o notranji zakonodaji in praksi na področjih, ki jih obravnava ta konvencija;
 - c) sodeluje z organi, ki so jih imenovala druge pogodbenice, kadar koli je to koristno, in zlasti kadar bi to povečalo učinkovitost ukrepov, sprejetih pri izvajanju te konvencije;
 - d) prouči vsako težavo, ki se pojavi pri uporabi te konvencije, na katero ga opozori organ, ki ga je imenovala druga pogodbenica.

VI. POGLAVJE

STALNI ODBOR

20. člen

Stalni odbor

1. Za namene te konvencije se ustanovi stalni odbor.
2. Vsako pogodbenico lahko v stalnem odboru zastopa en ali več delegatov. Vsaka delegacija ima en glas. Evropska gospodarska skupnost ima na področjih svoje pristojnosti pravico glasovati s številom glasov, enakim številu njenih držav članic, pogodbenic te konvencije; Evropska gospodarska skupnost svoje pravice do glasovanja ne sme uresničevati, kadar jo posamezne države članice uresničujejo same, in obratno.
3. Vsako državo, omenjeno v prvem odstavku 29. člena, ki ni pogodbenica te konvencije, lahko v stalnem odboru zastopa opazovalec.
4. Stalni odbor lahko za opravljanje svojih nalog zaprosi za nasvet strokovnjake. Na lastno pobudo ali na zahtevo določenega organa lahko povabi kateri koli mednarodni ali državni, vladni ali nevladni organ, ki je strokovno usposobljen na področjih, ki jih obravnava ta konvencija, da ga na posameznem sestanku ali delu posameznega sestanka zastopa kot opazovalec. Sklep o povabilu takšnih strokovnjakov ali organov se sprejme s tričetrtinsko večino članov stalnega odbora.
5. Stalni odbor skliče generalni sekretar Sveta Evrope. Njegov prvi sestanek mora biti najkasneje v šestih

mesecih po začetku veljavnosti te konvencije. Nato se sestaja, kadar koli to zahteva ena tretjina pogodbenic ali Odbor ministrov Sveta Evrope ali na pobudo generalnega sekretarja Sveta Evrope v skladu z določbami drugega odstavka 23. člena ali na zahtevo ene ali več pogodbenic v skladu z določbami pododstavka c) 21. člena in drugega odstavka 25. člena.

6. Sestanek stalnega odbora je sklepčen, če je navzoča večina pogodbenic.

7. S pridržkom določb četrtega odstavka tega člena in tretjega odstavka 23. člena se sklepi stalnega odbora sprejemajo s tričetrtinsko večino navzočih članov.

8. Na podlagi določb te konvencije stalni odbor sestavi svoj poslovnik.

21. člen

Naloge stalnega odbora

Stalni odbor je odgovoren za spremljanje uporabe te konvencije. Stalni odbor lahko:

- a) daje pogodbenicam priporočila v zvezi z uporabo te konvencije;
- b) predlaga kakršne koli potrebne spremembe konvencije in prouči tiste, ki so predlagane v skladu z določbami 23. člena;
- c) na zahtevo ene ali več pogodbenic prouči vprašanja v zvezi z razlago konvencije;
- d) po svojih najboljših močeh zagotavlja mirno reševanje kakršnih koli težav, ki so mu predložene v skladu z določbami 25. člena;
- e) daje priporočila Odboru ministrov, da povabi države, ki niso omenjene v prvem odstavku 29. člena, da pristopijo k tej konvenciji.

22. člen

Poročila stalnega odbora

Po vsakem sestanku stalni odbor pošlje pogodbenicam in Odboru ministrov Sveta Evrope poročilo o svojih razpravah in vseh sprejetih sklepih.

VII. POGLAVJE

SPREMEMBE

23. člen

Spremembe

1. Vsaka pogodbenica lahko predlaga spremembe te konvencije.

2. Vsak predlog za spremembo se sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki ga pošlje državam članicam Sveta Evrope, drugim državam pogodbenicam Evropske kulturne konvencije, Evropski gospodarski skupnosti in vsaki državi nečlanici, ki je h konvenciji pristopila ali je bila povabljena, da k njej

pristopi v skladu z določbami 30. člena. Generalni sekretar Sveta Evrope skliče sestanek stalnega odbora, vendar ne prej kot dva meseca po tem, ko je poslal predlog.

3. Stalni odbor prouči vsako predlagano spremembo in predloži besedilo, ki ga je sprejela tričetrtinska večina članov stalnega odbora, v odobritev Odboru ministrov. Po odobritvi se besedilo pošlje pogodbenicam v sprejetje.

4. Vsaka sprememba začne veljati trideseti dan po datumu, ko so vse pogodbenice obvestile generalnega sekretarja, da so jo sprejele.

VIII. POGLAVJE

DOMNEVNE KRŠITVE KONVENCIJE

24. člen

Domnevne kršitve konvencije

1. Kadar kaka pogodbenica ugotovi kršitev te konvencije, domnevno kršitev sporoči pogodbenici, iz katere se program prenaša, nato pa si pogodbenici prizadevata rešiti težavo na podlagi določb 19., 25. in 26. člena.

2. Če je domnevna kršitev očitna, resna in tako huda, da sproži pomembna javna vprašanja, ter zadeva prvi ali drugi odstavek 7. člena, 12. člen, 1. stavek prvega odstavka 13. člena, 14. člen ali prvi ali tretji odstavek 15. člena in če traja več kot dva tedna po sporočilu, lahko pogodbenica, ki program sprejema, začasno ustavi posredovanje takega spornega programa.

3. V vseh drugih primerih domnevne kršitve, z izjemo tistih, ki so določeni v četrtem odstavku, lahko pogodbenica, ki program sprejema, začasno ustavi posredovanje spornega programa osem mesecev po sporočilu, če se domnevna kršitev še kar naprej ponavlja.

4. Začasna ustavitev posredovanja programa ni dovoljena v primeru domnevnih kršitev iz tretjega odstavka 7. člena in 8., 9. ali 10. člena.

IX. POGLAVJE

REŠEVANJE SPOROV

25. člen

Sprava

1. Če se pri uporabi te konvencije pojavijo težave, si prizadete pogodbenice prizadevajo doseči mirno rešitev.

2. Če nobena od prizadetih pogodbenic temu ne ugovarja, lahko stalni odbor prouči vprašanje in je na voljo prizadetim pogodbenicam, da čim hitreje dosežejo zadovoljivo rešitev, in če je to primerno, oblikuje svoje svetovalno mnenje o zadevi.

3. Vsaka prizadeta pogodbenica se obvezuje, da stalnemu odboru nemudoma zagotovi vse informacije in potrebno pomoč za izpolnjevanje njegovih nalog iz prejšnjega odstavka.

26. člen

Arbitraža

1. Če prizadete pogodbenice ne morejo rešiti spora v skladu z določbami 25. člena, ga lahko po skupnem dogovoru predložijo v arbitražo, katere postopek je predviden v dodatku k tej konvenciji. Če tak dogovor ni dosežen v šestih mesecih od prve zahteve za začetek pravnega postopka, se spor na zahtevo ene od pogodbenic predloži v arbitražo.

2. Vsaka pogodbenica lahko kadar koli izjavi, da priznava kot ipso facto obvezno in brez sklenitve posebnega sporazuma uporabo arbitražnega postopka, predvidenega v dodatku k tej konvenciji, za spor s katero koli drugo pogodbenico, ki je prevzela enako obveznost.

X. POGLAVJE

DRUGI MEDNARODNI SPORAZUMI IN NOTRANJE PRAVO POGODBENIC

27. člen

Drugi mednarodni sporazumi ali dogovori

1. V medsebojnih odnosih pogodbenice, ki so članice Evropske gospodarske skupnosti, uporabljajo pravila Skupnosti in zato ne uporabljajo pravil, ki izhajajo iz te konvencije, razen če ni pravil Skupnosti, ki bi urejala določen predmet.

2. Nič v tej konvenciji ne preprečuje pogodbenicam, da ne bi sklepale mednarodnih sporazumov, ki dopolnjujejo ali razvijajo njene določbe ali širijo področje njihove uporabe.

3. Pri dvostranskih sporazumih ta konvencija ne spreminja pravic in obveznosti pogodbenic, ki izhajajo iz takšnih sporazumov in ki ne vplivajo na uživanje pravic drugih pogodbenic ali izvajanje njihovih obveznosti po tej konvenciji.

28. člen

Odnos med konvencijo in notranjim pravom pogodbenic

Nič v tej konvenciji ne preprečuje pogodbenicam, da za programe, ki jih prenašajo subjekti ali tehnična sredstva pod njihovo jurisdikcijo v smislu 3. člena, ne bi uporabljale strožjih ali podrobnejših pravil, kot so predvidena v tej konvenciji.

XI. POGLAVJE

KONČNE DOLOČBE

29. člen

Podpis in začetek veljavnosti

1. Ta konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope in drugim državam pogodbenicam Evropske kulturne konvencije in Evropski gospodarski skupnosti. Konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se hranijo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Ta konvencija začne veljati prvi dan meseca, ki sledi izteku trimesečnega obdobja po dnevu, ko je sedem držav, med njimi najmanj pet držav članic Sveta Evrope privolilo, da jih konvencija zavezuje v skladu z določbami prejšnjega odstavka.
3. Država lahko ob podpisu ali kadar koli pozneje pred začetkom veljavnosti te konvencije zanjo izjavi, da bo to konvencijo uporabljala začasno.
4. Za katero koli državo, ki je navedena v prvem odstavku, ali za Evropsko gospodarsko skupnost, ki naknadno privoli, da jo konvencija zavezuje, začne konvencija veljati prvi dan meseca, ki sledi izteku trimesečnega obdobja po dnevu deponiranja listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

30. člen

Pristop držav nečlanic

1. Po začetku veljavnosti te konvencije lahko Odbor ministrov Sveta Evrope po posvetovanju s pogodbenicami povabi katero koli drugo državo, da pristopi k tej konvenciji, na podlagi sklepa, ki ga sprejme večina, določena v odstavku d) 20. člena Statuta Sveta Evrope, in soglasnega sklepa predstavnikov držav pogodbenic, ki imajo pravico biti zastopane v odboru.
2. Za vsako državo, ki pristopi h konvenciji, začne ta veljati prvi dan meseca, ki sledi izteku trimesečnega obdobja po deponiranju listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

31. člen

Ozemlja uporabe

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, za katera se bo ta konvencija uporabljala.
2. Vsaka država lahko kadar koli kasneje z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi uporabo te konvencije na katero koli drugo ozemlje, navedeno v izjavi. Za takšno ozemlje začne konvencija veljati prvi dan meseca po izteku trimesečnega obdobja po dnevu, ko je generalni sekretar prejel tako izjavo.
3. Z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja, je mogoče preklicati katero koli izjavo, dano po prejšnjih dveh odstavkih za vsako ozemlje, navedeno v taki izjavi. Preklic začne veljati prvi dan meseca, ki sledi izteku šestmesečnega obdobja po dnevu, ko je generalni sekretar prejel tako uradno obvestilo.

32. člen

Pridržki

1. Ob podpisu ali ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu lahko:

a) vsaka država izjavi, da si v skladu s pravili, predvidenimi v drugem odstavku 15. člena te konvencije, pridržuje pravico na svojem ozemlju omejiti posredovanje programov, ki vsebujejo oglase za alkoholne pijače, vendar samo, kolikor to ni skladno z njeno notranjo zakonodajo;

b) Združeno kraljestvo izjavi, da si pridržuje pravico, da ne bo izpolnjevalo obveznosti, navedene v prvem odstavku 15. člena, da prepove oglase za tobačne izdelke, in sicer oglase za cigare in tobak za pipo, ki jih na njegovem ozemlju po zemeljskih oddajnikih oddaja Neodvisna televizijska služba (Independent Broadcasting Authority).

Drugi pridržki niso dopustni.

2. Zoper pridržek, dan v skladu s prejšnjim odstavkom, ugovor ni mogoč.

3. Katera koli država pogodbenica, ki je dala pridržek po prvem odstavku, ga lahko popolnoma ali delno umakne z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope. Umik začne veljati z dnem, ko je generalni sekretar prejel tako uradno obvestilo.

4. Pogodbenica, ki je dala pridržek glede kake določbe te konvencije, ne sme zahtevati, da kaka druga pogodbenica to določbo uporablja; če pa je njen pridržek delen ali pogojen, lahko zahteva uporabo take določbe do tiste mere, kot ga je sama sprejela.

33. člen

Odpoved

1. Vsaka pogodbenica lahko kadar koli odpove to konvencijo z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope.

2. Taka odpoved začne veljati prvi dan meseca, ki sledi izteku šestmesečnega obdobja po dnevu, ko je generalni sekretar prejel uradno obvestilo.

34. člen

Uradna obvestila

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta, druge države pogodbenice Evropske kulturne konvencije, Evropsko gospodarsko skupnost in vsako državo, ki je h konvenciji pristopila ali je objavljena, da k njej pristopi, o:

a) vsakem podpisu;

b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;

c) vsakem datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu z določbami 29., 30. in 31. člena;

d) vsakem poročilu, pripravljenem v skladu z določbami 22. člena;

e) vsakem drugem dejanju, izjavi, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s to konvencijo.

V dokaz tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Strasbourgu 5. maja 1989 v angleščini in francoščini, pri čemer sta obe besedili enako verodostojni, v enem samem izvodu, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsaki državi članici Sveta Evrope, drugim državam pogodbenicam Evropske kulturne konvencije, Evropski gospodarski skupnosti in vsaki državi, ki je bila povabljena, da pristopi k tej konvenciji.

DODATEK

Arbitraža

1. O zahtevi za arbitražo je treba obvestiti generalnega sekretarja Sveta Evrope. Zahteva vsebuje ime druge stranke v sporu in predmet spora. Generalni sekretar sporoči tako prejeta informacijo vsem pogodbenicam te konvencije.
2. Če gre za spor med dvema pogodbenicama, od katerih je ena država članica Evropske gospodarske skupnosti in je ta tudi pogodbenica konvencije, se zahteva za arbitražo naslovi tako na državo pogodbenico kot tudi na Skupnost, ki nato skupaj v enem mesecu po prejemu zahteve obvestita generalnega sekretarja o tem, ali je stranka v sporu država članica ali Skupnost ali pa država članica in Skupnost skupaj. Če takšnega obvestila v navedenem roku ni, se za uporabo določb, ki urejajo ustanovitev razsodišča in postopek arbitraže, šteje, da sta država članica in Skupnost ena in ista stranka v sporu. Isto velja, kadar država članica in Skupnost nastopata skupaj kot stranka v sporu. V primerih, ki jih predvideva ta odstavek, se predvideni enomesečni rok iz 1. stavka četrtega odstavka podaljša na dva meseca.
3. Razsodišče sestavljajo trije člani: vsaka stranka v sporu imenuje enega razsodnika; tako imenovana razsodnika v skupnem dogovoru imenujeta tretjega razsodnika, ki predseduje razsodišču. Slednji ne sme biti državljan nobene stranke v sporu, ne sme imeti svojega običajnega bivališča na ozemlju ene ali druge stranke v sporu, ne sme biti uslužbenec nobene od njiju in se s primerom ni ukvarjal v nobeni drugi vlogi.
4. Če ena od strank ni imenovala razsodnika v enem mesecu, potem ko jo je generalni sekretar Sveta Evrope obvestil o tej zadevi, razsodnika na zahtevo druge stranke imenuje predsednik Evropskega sodišča za človekove pravice v nadaljnjem roku enega meseca. Če predsednik sodišča tega ne more storiti ali če je državljan ene od strank v sporu, ga imenuje podpredsednik sodišča ali sodnik z najdaljšim stažem, ki je na voljo in ni državljan nobene od strank v sporu. Enak postopek se uporabi, če v enem mesecu po imenovanju drugega razsodnika ni imenovan predsednik razsodišča.
5. Določbe tretjega oz. četrtega odstavka se uporabljajo za zapolnitev katerega koli prostega mesta.
6. Dve ali več strank, ki sporazumno ugotovijo, da imajo skupni interes, skupno imenujejo razsodnika.
7. Stranke v sporu in stalni odbor zagotovijo razsodišču vse potrebno za učinkovito vodenje postopka.
8. Razsodišče sestavi svoj poslovnik. Njegove odločitve se sprejemajo z večino glasov njegovih članov. Njegova razsodba je dokončna in zavezujoča.
9. O razsodbi razsodišča je treba obvestiti generalnega sekretarja Sveta Evrope, ki jo sporoči vsem pogodbenicam te konvencije.
10. Vsaka stranka v sporu krije stroške razsodnika, ki ga je imenovala; stranki v sporu si v enakih delih razdelita stroške tretjega razsodnika kakor tudi druge z arbitražo povezane stroške.

SVET EVROPE
Evropske pogodbe

ETS št. 171

PROTOKOL, KI SPREMINJA EVROPSKO KONVENCIJO O ČEZMEJNI TELEVIZIJI

Strasbourg, 1. X. 1998

Države članice Sveta Evrope in druge pogodbenice Evropske konvencije o čezmejni televiziji, ki je bila dana na voljo za podpis v Strasbourgu 5. maja 1989 (v nadaljnjem besedilu konvencija), so se,

pozdravljajoč dejstvo, da je širitev članstva Sveta Evrope od leta 1989 privedla do tega, da se je na vseevropski ravni razvil in se izvaja pravni okvir, predviden s to konvencijo;

ob upoštevanju pomembnega tehnološkega in gospodarskega razvoja na področju televizijskega oddajanja ter nastanka novih komunikacijskih storitev v Evropi od sprejetja konvencije leta 1989;

ob ugotovitvi, da ta razvoj zahteva revizijo določb konvencije;

ob upoštevanju, da je v zvezi s tem Evropska skupnost sprejela Direktivo 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. junija 1997, ki spreminja Direktivo Sveta 89/552/EGS o uskladitvi nekaterih določb, ki so v državah članicah predpisane z zakonom, predpisom ali upravnim ukrepom in zadevajo opravljanje televizijske dejavnosti;

glede na nujnost spremembe nekaterih določb konvencije, da bi razvili skladen pristop v zvezi s čezmejno televizijo med tem instrumentom in direktivo, kot je poudarjeno v Deklaraciji o medijih v demokratični družbi, ki so jo sprejeli ministri držav, ki so sodelovale na 4. evropski ministrski konferenci o politiki množičnih medijev (Praga, 7.- 8. december 1994), in politični deklaraciji 5. evropske ministrske konference (Solun, 11. 12. december 1997);

v želji, da bi še naprej razvijale načela iz priporočil Sveta Evrope o pripravi strategije za boj proti kajenju, odvisnosti od alkohola in mamil v sodelovanju s tistimi, ki oblikujejo javno mnenje, in z mediji, o pravici do kratkega poročanja o pomembnih dogodkih, če so bile pridobljene izključne pravice za njihov čezmejni televizijski prenos, ter o prikazovanju nasilja na elektronskih medijih, ki jih je Svet Evrope sprejel po sprejemu konvencije,

dogovorile:

1. člen

Izraz "jurisdiction" v prvem odstavku 8. člena in v odstavku 2 a) 16. člena v francoskem besedilu se nadomesti z izrazom "competence".

2. člen

Izraz "advertisements" v tretjem in četrtem odstavku 15. člena v angleškem besedilu se nadomesti z izrazom "advertising".

3. člen

Opredelevitev izraza “izdajatelj televizijskega programa” v odstavku c) 2. člena se glasi:

“c) “izdajatelj televizijskega programa” pomeni fizično ali pravno osebo, ki je uredniško odgovorna za sestavljanje televizijskih programov, namenjenih širši javnosti, in jih prenaša ali pa jih v celoti in nespremenjene zanjo prenaša kdo drug;”

4. člen

Opredelevitev izraza “oglas” v odstavku f) 2. člena se glasi:

“f) “oglaševanje” pomeni kakršno koli javno objavo za plačilo ali podobno nadomestilo ali za samoreklamo, namenjeno pospeševanju prodaje, nakupa ali izposoje izdelka ali storitve, podpiranju kake stvari ali ideje ali doseganju kakega drugega učinka, ki ga želi doseči oglaševalec ali izdajatelj televizijskega programa sam;”

5. člen

V 2. člen se vstavi nov odstavek g), ki se glasi:

“g) “TV-prodaja” pomeni predvajanje neposrednih ponudb javnosti z namenom dobavljanja blaga ali storitev, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi, v zameno za plačilo;”

6. člen

Odstavek g) 2. člena se spremeni v odstavek h) 2. člena.

7. člen

5. člen se nadomesti z naslednjim besedilom:

“5. člen: Dolžnosti pogodbenic, iz katerih se program prenaša

1. Vsaka pogodbenica, iz katere se program prenaša, zagotavlja, da so vsi programi, ki jih prenaša izdajatelj televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo, skladni z določbami te konvencije.

2. Za namene te konvencije je izdajatelj televizijskega programa pod jurisdikcijo pogodbenice:
- izdajatelj televizijskega programa, za katerega se šteje, da je ustanovljen v tej pogodbenici v skladu s tretjim odstavkom;

- izdajatelj televizijskega programa, za katerega se uporablja četrti odstavek.

3. Za namene te konvencije se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v pogodbenici, v nadaljnjem besedilu “pogodbenica, iz katere se program prenaša”, v naslednjih primerih:

a) izdajatelj televizijskega programa ima svoj sedež v tej pogodbenici in se odločitve o programskih shemah sprejemajo v tej pogodbenici;

b) če ima izdajatelj televizijskega programa svoj sedež v eni pogodbenici, odločitve o programskih shemah pa se sprejemajo v drugi pogodbenici, se šteje, da je ustanovljen v pogodbenici, kjer dela znaten del zaposlenih, ki so vključeni v opravljanje televizijske dejavnosti; če znaten del zaposlenih, ki so vključeni v opravljanje televizijske dejavnosti, dela v vsaki od pogodbenic, se šteje, da je izdajatelj televizijskega

programa ustanovljen v pogodbenici, kjer ima svoj sedež; če znaten del zaposlenih, ki so vključeni v opravljanje televizijske dejavnosti, ne dela v nobeni od pogodbenic, se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v pogodbenici, v kateri je prvič začel oddajati v skladu s pravnim sistemom te pogodbenice, pod pogojem, da vzdržuje stalno in učinkovito povezavo z gospodarstvom te pogodbenice;

c) če ima izdajatelj televizijskega programa svoj sedež v pogodbenici, odločitve o programskih shemah pa se sprejemajo v državi, ki ni pogodbenica te konvencije, ali obratno, se šteje, da je ustanovljen v pogodbenici pod pogojem, da znaten del zaposlenih, ki so vključeni v opravljanje televizijske dejavnosti, dela v tej pogodbenici;

d) če se ob uporabi meril iz tretjega odstavka 2. člena Direktive 97/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. junija 1997, ki spreminja Direktivo Sveta 89/552/EGS o uskladitvi nekaterih določb, ki so v državah članicah predpisane z zakonom, predpisom ali upravnim ukrepom in zadevajo opravljanje televizijske dejavnosti, šteje, da je izdajatelj televizijskega programa ustanovljen v državi članici Evropske skupnosti, se tudi za namene te konvencije šteje, da je ustanovljen v tej državi.

4. Za izdajatelja televizijskega programa, za katerega se ne uporabljajo določbe tretjega odstavka, se šteje, da je pod jurisdikcijo pogodbenice, tako imenovane pogodbenice, iz katere se program prenaša, v naslednjih primerih:

a) če uporablja frekvenco, ki jo je podelila ta pogodbenica;

b) če ne uporablja frekvence, ki jo je podelila pogodbenica, uporablja pa satelitske zmogljivosti, ki pripadajo tej pogodbenici;

c) če ne uporablja niti frekvence, ki jo je podelila pogodbenica, niti satelitskih zmogljivosti pogodbenice, uporablja pa satelitsko zemeljsko postajo, ki je nameščena v tej pogodbenici.

5. Če po četrtem odstavku ni mogoče ugotoviti, iz katere pogodbenice se televizijski program prenaša, stalni odbor prouči zadevo v skladu z alineo a) prvega odstavka 21. člena te konvencije, da ugotovi, katera je ta pogodbenica.

6. Ta konvencija se ne uporablja za televizijske programe, namenjene izključno sprejemanju v državah, ki niso pogodbenice te konvencije, in jih javnost v eni ali več pogodbenicah neposredno ali posredno ne sprejema.”

8. člen

8. člen se glasi:

“8. člen: Pravica do odgovora

1. Vsaka pogodbenica, iz katere se program prenaša, zagotovi, da ima vsaka fizična ali pravna oseba ne glede na državljanstvo ali prebivališče možnost uresničevati pravico do odgovora ali zahtevati druga primerljiva pravna ali upravna sredstva v zvezi z oddajami, ki jih prenaša izdajatelj televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo v smislu 5. člena. Predvsem zagotavlja, da so roki in drugi pogoji za uresničevanje pravice do odgovora takšni, da je to pravico mogoče učinkovito uresničevati. Zagotoviti je treba učinkovito uresničevanje te pravice ali drugih primerljivih pravnih ali upravnih sredstev tako glede časa kot drugih pogojev in načinov.

2. V ta namen se v programu s pomočjo ustreznih sredstev za identifikacijo v rednih presledkih pojavlja ime programa ali izdajatelja televizijskega programa, ki je odgovoren za program.”

9. člen

9. člen se nadomesti z naslednjim besedilom:

“9. člen: Dostop javnosti do informacij

Vsaka pogodbenica prouči in po potrebi sprejme pravne ukrepe, kot je uvedba pravice do kratkega poročanja o dogodkih, za katere se javnost zelo zanima, da prepreči izpodkopavanje pravice javnosti do obveščeniosti o takem dogodku zaradi uresničevanja izključnih pravic kakega izdajatelja televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo do prenašanja ali posredovanja v smislu 3. člena.”

10. člen

Vstavi se nov 9. *bis* člen, ki se glasi:

“9. bis člen: Dostop javnosti do pomembnejših dogodkov

1. Vsaka pogodbenica si pridržuje pravico, da sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi, da izdajatelj televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo ne prenaša dogodkov, za katere meni, da so za družbo zelo pomembni, na podlagi izključne pravice tako, da s tem znaten del javnosti v tej pogodbenici prikrajša za možnost, da spremlja take dogodke ~~s prenosi~~ v živo ali v kasnejšem prenosu na brezplačni televiziji. Če to stori, si lahko ta pogodbenica pomaga tako, da sestavi seznam določenih dogodkov, za katere meni, da so za družbo pomembnejši.

2. Pogodbenice ob upoštevanju pravnih jamstev, ki jih daje Konvencija za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin oz. državna ustava, z ustreznimi sredstvi zagotovijo, da izdajatelj televizijskega programa pod njihovo jurisdikcijo ne uresničuje izključnih pravic, ki jih je kupil po dnevu začetka veljavnosti Protokola, ki spreminja Evropsko konvencijo o čezmejni televiziji, na tak način, da je znaten del javnosti v kaki drugi pogodbenici prikrajšan za možnost spremljanja dogodkov, ki jih določi ta druga pogodbenica, v celoti ali delno v živo, ali če je to potrebno ali ustrezno iz objektivnih razlogov v interesu javnosti, v celoti ali delno v kasnejšem prenosu na brezplačni televiziji, kot določi ta druga pogodbenica po prvem odstavku ob upoštevanju naslednjih zahtev:

a) pogodbenica, ki izvaja ukrepe iz prvega odstavka, sestavi seznam dogodkov v državi ali zunaj nje, za katere meni, da so za družbo pomembnejši;

b) pogodbenica to stori na jassen in pregleden način v ustreznem in čim krajšem času;

c) pogodbenica določi, ali se ti dogodki lahko v celoti ali delno spremljajo v živo, ali če je to potrebno ali ustrezno iz objektivnih razlogov v javnem interesu, v celoti ali delno v kasnejšem prenosu;

d) ukrepi, ki jih je sprejela pogodbenica, ki sestavi seznam, so sorazmerni in tako podrobni, da drugim pogodbenicam omogočijo, da sprejmejo ukrepe, omenjene v tem odstavku;

e) pogodbenica, ki sestavi seznam, ga pošlje stalnemu odboru in ga obvesti o ustreznih ukrepih v roku, ki ga določi stalni odbor;

f) ukrepi, ki jih je sprejela pogodbenica, ki sestavi seznam, so omejeni na smernice stalnega odbora, omenjene v tretjem odstavku, in stalni odbor mora o njih dati pozitivno mnenje.

Ukrepi iz tega odstavka se nanašajo le na dogodke, ki jih stalni odbor objavi v letnem seznamu, omenjenem v tretjem odstavku, in na izključne pravice, kupljene po začetku veljavnosti tega protokola, ki spreminja konvencijo.

3. Stalni odbor enkrat letno:

a) objavi zbirni seznam dogodkov in ustreznih ukrepov, o katerih so ga obvestile pogodbenice v skladu z

odstavkom 2 e);

b) sestavi smernice, ki jih morajo poleg zahtev, naštetih v odstavku 2 a) do e), sprejeti člani s tričetrtinsko večino, da se izogne razlikam med izvajanjem tega člena in členov iz ustreznih določb Evropske skupnosti.”

11. člen

Besedilo prvega odstavka 10. člena se glasi:

“1. Vsaka pogodbenica, iz katere se program prenaša, kjer je to le mogoče in na primeren način zagotovi, da izdajatelj televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo večinski del oddajnega časa nameni evropskim delom, v kar pa se ne šteje čas, namenjen poročilom, športnim dogodkom, igram, oglaševanju, oddajanju teleteksta in TV-prodaji. To razmerje naj bi dosegle postopno na podlagi primernih meril in ob upoštevanju odgovornosti izdajatelja televizijskega programa do njegovih gledalcev pri obveščanju, izobraževanju, kulturi in zabavi.”

12. člen

Besedilo četrtega odstavka 10. člena se glasi:

“4. Pogodbenice zagotavljajo, da izdajatelj televizijskega programa pod njihovo jurisdikcijo prenaša kinematografska dela le v obdobjih, dogovorjenih z imetniki pravic.”

13. člen

Vstavi se nov 10. *bis* člen, ki se glasi:

“10. bis člen: Pluralizem medijev

Pogodbenice si v duhu sodelovanja in vzajemne pomoči, ki je podlaga te konvencije, prizadevajo, da programi, ki jih prenašajo ali posredujejo izdajatelj televizijskega programa ali katere koli pravne ali fizične osebe pod njihovo jurisdikcijo v smislu 3. člena, ne ogrožajo pluralizma medijev.”

14. člen

Naslov III. poglavja se glasi:

“**OGLAŠEVANJE IN TV-PRODAJA**”

15. člen

Besedilo 11. člena se glasi:

“1. Oglaševanje in TV-prodaja morata biti primerna in poštena.

2. Oglaševanje in TV-prodaja ne smeta zavajati in ne smeta škodovati interesom uporabnikov.

3. Oglaševanje in TV-prodaja, ki sta namenjena otrokom ali v katerih nastopajo otroci, se morata izogibati vsemu, kar bi lahko škodovalo njihovim interesom, in morata upoštevati njihovo posebno dovzetnost.

4. TV-prodaja ne sme navajati mladoletnikov k nakupu ali najemu blaga in storitev.
5. Oglaševalci ne smejo imeti uredniškega vliva na vsebino oddaj.”

16. člen

Besedilo 12. člena se glasi:

“12. člen: Trajanje

1. Delež vložkov TV-prodaje, oglaševalnih vložkov in drugih oblik oglaševanja, razen oken za TV-prodajo v smislu tretjega odstavka, ne sme presegati 20 % dnevnega oddajnega časa. Oddajni čas za oglaševalne vložke ne sme presegati 15 % dnevnega oddajnega časa.
2. Delež oglaševalnih vložkov in vložkov TV-prodaje v eni uri ne sme presegati 20 %.
3. Okna, namenjena prenašanju oddaj TV-prodaj v programih, ki niso izključno namenjeni TV-prodaji, neprekinjeno trajajo vsaj 15 minut. Takih oken je lahko največ osem dnevno. Njihovo skupno trajanje ne sme presegati treh ur dnevno. Optično ali zvočno se morajo povsem jasno prepoznati.
4. Za namene tega člena oglaševanje ne vključuje:
 - objav izdajatelja televizijskega programa v zvezi z njegovimi lastnimi oddajami in spremljajočih izdelkov, ki neposredno izhajajo iz teh oddaj;
 - objav v javnem interesu in dobredelnih pozivov, ki se oddajajo brezplačno.”

17. člen

Besedilo 13. člena se glasi:

“13. člen: Oblika in predstavitev

1. Oglaševanje in TV-prodaja se morata optično in/ali zvočno povsem jasno prepoznati in se posebej razlikovati od drugih sestavin programa. Načeloma se oglaševalni vložki in vložki TV-prodaje prenašajo v blokih.
2. Pri oglaševanju in TV-prodaji se ne smejo uporabljati tehnike, ki vplivajo na podzavest.
3. Prikrito oglaševanje in TV-prodaja nista dovoljena, zlasti pa ne predstavitev izdelkov ali storitev v oddajah, kadar je taka predstavitev namenjena oglaševanju.
4. V oglaševanju in TV-prodaji ne smejo vidno ali govorno nastopati osebe, ki redno berejo poročila in nastopajo v aktualnoinformativnih oddajah.”

18. člen

14. člen se nadomesti z naslednjim besedilom:

“14. člen: Vstavljanje oglaševanja in TV-prodaje

1. Oglaševanje in TV-prodaja se vstavljata med posamezne oddaje. Če so izpolnjeni pogoji iz odstavkov dva do pet tega člena, se oglaševalni vložki in vložki TV-prodaje lahko vstavlja tudi v oddaje, vendar tako, da to ne prizadene celovitosti in vrednosti oddaje ter pravic imetnikov pravic.

2. V oddajah, ki so sestavljene iz samostojnih delov, ali v športnih oddajah in podobno sestavljenih dogodkih in predstavah, ki imajo premore, so oglaševalni vložki in vložki TV-prodaje vstavljeni le med posamezne dele ali v premore.

3. Prenašanje avdiovizualnih del, kot so igrani filmi in televizijski filmi (razen serijskih filmov, nadaljevank, lahkih zabavnih in dokumentarnih oddaj), ki so brez prekinitev daljši od petinštirideset minut, se lahko prekine samo enkrat v vsakem obdobju petinštirideset minut. Nadaljnja prekinitev je dovoljena samo, če oddaja brez prekinitev traja najmanj dvajset minut dlje od dveh ali več celotnih petinštiridesetminutnih obdobj.

4. Kadar se zaradi oglaševalnih vložkov ali vložkov TV-prodaje prekinjajo oddaje, ki niso vključene v drugem odstavku, mora med vsakim naslednjim premorom za oglaševanje ali TV-prodajo preteči najmanj dvajset minut oddaje.

5. Oglaševanje in TV-prodaja se ne smeta vstavljati v prenose verskih obredov. Poročila in aktualnoinformativne oddaje, dokumentarne, verske in otroške oddaje, ki so brez prekinitev krajše od trideset minut, se ne smejo prekinjati z oglaševanjem ali TV-prodajo. Če trajajo brez prekinitev trideset minut ali dlje, veljajo določbe prejšnjega odstavka.

19. člen

Naslov 15. člena in besedilo odstavkov 1 do 2 a) tega člena se glasita:

“15. člen: Oglaševanje in TV-prodaja posebnih izdelkov

1. Oglaševanje in TV-prodaja tobačnih izdelkov nista dovoljena.

2. Oglaševanje in TV-prodaja alkoholnih pijač vseh vrst morata biti skladna z naslednjimi pravili:

a) ne smeta biti namenjena posebej mladoletnikom in nihče, ki je pri oglaševanju ali TV-prodaji povezan z uživanjem alkoholnim pijač, ne bi smel dajati videza mladoletnika;”

20. člen

V francoskem besedilu se pododstavki b) do e) drugega odstavka 15. člena glasijo:

"b ils ne doivent pas associer la consommation de l'alcool des performances physiques ou la conduite automobile;

c ils ne doivent pas suggérer que les boissons alcoolisées sont dotées de propriétés thérapeutiques ou qu'elles ont un effet stimulant, sdatif, ou qu'elles peuvent résoudre des problèmes personnels;

d ils ne doivent pas encourager la consommation immodérée de boissons alcoolisées ou donner une image négative de l'abstinence ou de la sobriété;

e ils ne doivent pas souligner indument la teneur en alcool des boissons.

21. člen

V 15. člen se vstavi nov peti odstavek, ki se glasi:

“5. TV-prodaja zdravil in zdravljenja ni dovoljena.”

22. člen

Besedilo 16. člena se glasi:

“16. člen: Oglaševanje in TV-prodaja, ki sta posebej namenjena eni sami pogodbenici

1. Da bi se izognili izkrivljanju konkurence in ogrožanju televizijskega sistema pogodbenice, oglaševanje in TV-prodaja, ki sta posebej in z določeno pogostostjo usmerjena h gledalcem v eni sami pogodbenici, ki ni pogodbenica, iz katere se program prenaša, ne smeta zaobiti pravil oglaševanja in TV-prodaje v tej pogodbenici.

2. Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo, kadar:

a) taka pravila pomenijo diskriminacijo med oglaševanjem in TV-prodajo, ki ju prenaša izdajatelj televizijskega programa pod jurisdikcijo ene pogodbenice, ter oglaševanjem in TV-prodajo, ki ju prenaša izdajatelj televizijskega programa ali katera koli druga pravna ali fizična oseba pod jurisdikcijo druge pogodbenice, ali

b) sta prizadeti pogodbenici sklenili dvostranske ali mnogostranske sporazume na tem področju.”

23. člen

Prvi odstavek 18. člena se glasi:

“1. Fizične ali pravne osebe, katerih glavna dejavnost je proizvodnja ali prodaja izdelkov ali opravljanje storitev, katerih oglaševanje in TV-prodaja sta prepovedana na podlagi 15. člena, ne smejo sponzorirati oddaj.”

24. člen

V 18. člen se vstavi nov drugi odstavek, ki se glasi:

“2. Družbe, katerih dejavnost med drugim vključuje proizvodnjo ali prodajo zdravil in zdravljenja, lahko sponzorirajo oddaje z uveljavljanjem imena, blagovne znamke, podobe ali dejavnosti družbe z izjemo kakršnega koli sklicevanja na zdravila ali posebno zdravljenje, ki so v pogodbenici, iz katere se oddaja prenaša, na voljo le na zdravniški recept.”

25. člen

Drugi odstavek 18. člena postane tretji odstavek.

26. člen

Vstavi se novo IV. *bis* poglavje, ki se glasi:

“IV. *BIS* POGLAVJE - PROGRAMI, NAMENJENI IZKLJUČNO SAMOREKLAMI ALI TV-PRODAJI

18. *bis* člen: Programi, namenjeni izključno samoreklami

1. Določbe te konvencije se smiselno uporabljajo za programe, namenjene izključno samoreklami.

2. Druge oblike oglaševanja so na takih programih dovoljene v mejah, določenih v prvem in drugem odstavku 12. člena.

18. ter člen: Programi, namenjeni izključno TV-prodaji

1. Določbe te konvencije se smiselno uporabljajo za programe, namenjene izključno TV-prodaji.
2. Oglaševanje je na takih programih dovoljeno v mejah, določenih v prvem odstavku 12. člena, drugi odstavek 12. člena pa se ne uporablja.”

27. člen

Zadnji stavek četrtega odstavka 20. člena se črta, besedilo sedmega odstavka 20. člena pa se glasi:

“7. S pridržkom določb odstavka 3 b) 9. *bis* člena in tretjega odstavka 23. člena se sklepi stalnega odbora sprejemajo s tričetrtinsko večino navzočih članov.”

28. člen

21. člen se dopolni, kot sledi:

“f) daje mnenja o zlorabi pravic po odstavku 2 c) 24. *bis* člena.

2. Poleg tega stalni odbor:

- a) sestavlja smernice, omenjene v odstavku 3 b) 9. *bis* člena, da bi se izognili razlikam med izvajanjem določb te konvencije glede dostopa javnosti do dogodkov, ki so za družbo pomembnejši, in izvajanjem ustreznih določb Evropske skupnosti;
- b) daje mnenja o ukrepih, ki jih sprejmejo pogodbenice, ki so v skladu z drugim odstavkom 9. *bis* člena sestavile seznam dogodkov v državi ali zunaj nje, za katere te pogodbenice menijo, da so za družbo pomembnejši;
- c) enkrat letno objavi zbirni seznam dogodkov in ustreznih ukrepov, ki jih sporočijo pogodbenice v skladu z odstavkom 2 e) 9. *bis* člena.”

29. člen

V 23. člen se vstavita nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

“5. Vendar pa lahko Odbor ministrov po posvetovanju s stalnim odborom odloči, da začne posamezna sprememba veljati po izteku dveletnega obdobja od dneva, ko je bila dana na voljo za sprejetje, razen če pogodbenica ni uradno obvestila generalnega sekretarja Sveta Evrope, da ugovarja njenemu začetku veljavnosti. Če je bil tak ugovor uradno sporočen, začne sprememba veljati prvega dne v mesecu, ki sledi datumu, ko je pogodbenica konvencije, ki je uradno sporočila ugovor, pri generalnem sekretarju Sveta Evrope deponirala svojo listino o sprejetju.

6. Če je spremembo odobril Odbor ministrov, vendar pa še ni začela veljati v skladu s četrnim ali petim odstavkom, država ali Evropska skupnost ne sme izraziti svojega soglasja, da jo konvencija zavezuje, ne da bi hkrati sprejela spremembo.”

30. člen

Vstavi se nov 24. *bis* člen, ki se glasi:

“24. *bis* člen: Domnevne zlorabe pravic, podeljenih s to konvencijo

1. Če je program izdajatelja televizijskega programa v celoti ali načelno usmerjen na ozemlje pogodbenice, ki ni pogodbenica, pod katere jurisdikcijo je izdajatelj televizijskega programa (“pogodbenica sprejemnica”), in se je izdajatelj televizijskega programa ustanovil z namenom, da bi se izognil zakonom na področjih, ki jih ureja ta konvencija, in ki bi se zanj uporabljali, če bi bil pod jurisdikcijo druge pogodbenice, to pomeni zlorabo pravic.

2. Kadar pogodbenica domneva, da je prišlo do take zlorabe, se uporablja naslednji postopek:

a) pogodbenici, ki ju to zadeva, si prizadevata za mirno rešitev;

b) če tega ne storita v treh mesecih, pogodbenica sprejemnica zadevo predloži stalnemu odboru;

c) potem ko je stalni odbor slišal stališča prizadetih pogodbenic, v šestih mesecih od dneva, ko mu je bila zadeva predložena, da mnenje, ali so bile pravice zlorabljene, in o tem obvesti prizadeti pogodbenici.

3. Če je stalni odbor ugotovil, da je prišlo do zlorabe pravic, pogodbenica, za katero se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo, sprejme ustrezne ukrepe, da odpravi zlorabo pravic, in o teh ukrepih obvesti stalni odbor.

4. Če pogodbenica, za katero se šteje, da je izdajatelj televizijskega programa pod njeno jurisdikcijo, v šestih mesecih ne sprejme ukrepov, določenih v tretjem odstavku, prizadeti pogodbenici začneta arbitražni postopek, določen v drugem odstavku 26. člena in dodatku h konvenciji.

5. Pogodbenica sprejemnica ne sprejme nobenih ukrepov proti takemu programu, dokler arbitražni postopek ni končan.

6. Vsi po tem členu predlagani ali sprejeti ukrepi morajo biti v skladu z 10. členom Konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin.”

31. člen

Besedilo 28. člena se glasi:

“28. člen: Odnos med konvencijo in notranjim pravom pogodbenic

Nič v tej konvenciji ne preprečuje pogodbenicam, da za programe, ki jih prenaša izdajatelj televizijskega programa, za katerega se šteje, da je pod njihovo jurisdikcijo v smislu 5. člena, ne bi uporabljale strožjih ali podrobnejših pravil, kot so predvidena v tej konvenciji.”

32. člen

Besedilo prvega odstavka 32. člena se glasi:

“1. Ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu lahko vsaka država izjavi, da si v skladu s pravili, predvidenimi v drugem odstavku 15. člena te konvencije, pridržuje pravico na svojem ozemlju omejiti posredovanje programov, ki vsebujejo oglase za alkoholne pijače, vendar samo,

kolikor to ni skladno z njeno notranjo zakonodajo.

Drugi pridržki niso dopustni.”

33. člen

V drugem odstavku 20. člena, v drugem odstavku 23. člena, v prvem odstavku 27. člena, v prvem in četrtem odstavku 29. člena, v 34. členu in v zaključni klavzuli se besede “Evropska gospodarska skupnost” nadomestijo z “Evropska skupnost”.

34. člen

Ta protokol je pogodbenicam konvencije na voljo za sprejetje. Pridržki niso dopustni.

35. člen

1. Ta protokol začne veljati prvi dan meseca, ki sledi dnevu, ko je zadnja od pogodbenic konvencije pri generalnem sekretarju Sveta Evrope deponirala svojo listino o sprejetju.
2. Vendar pa ta protokol začne veljati po izteku dveh letnega obdobja od dneva, ko je bil dan na voljo za sprejetje, razen če pogodbenica konvencije ni uradno obvestila generalnega sekretarja Sveta Evrope, da ugovarja njegovemu začetku veljavnosti. Pravica do ugovora je omejena na države ali Evropsko skupnost, ki so pred iztekom trimesečnega obdobja po tem, ko je bil protokol na voljo za sprejetje, izrazile svoje soglasje, da jih konvencija zavezuje.
3. Če je tak ugovor uradno sporočen, začne protokol veljati prvi dan meseca, ki sledi dnevu, ko je pogodbenica konvencije, ki je uradno sporočila ugovor, pri generalnem sekretarju Sveta Evrope deponirala svojo listino o sprejetju.
4. Pogodbenica konvencije lahko kadar koli izjavi, da bo protokol uporabljala začasno.

36. člen

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope, druge pogodbenice konvencije in Evropsko skupnost o:

- a) deponiranju vsake listine o sprejetju;
- b) vsaki izjavi o začasni uporabi protokola v skladu s četrtem odstavkom 35. člena;
- c) vsakem datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu s prvim do tretjim odstavkom 35. člena;
- d) vsakem drugem dejanju, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s tem protokolom.

Sestavljeno v Strasbourgu 9. septembra 1998 v angleščini in francoščini in na voljo za sprejetje 1. oktobra 1998. Besedili sta enako verodostojni in sta shranjeni v enem samem izvodu v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsaki državi članici Sveta Evrope, drugim pogodbenicam konvencije in Evropski skupnosti.

3. člen

Ob deponiranju listine o ratifikaciji konvencije in protokola, ki jo spreminja, Republika Slovenija na podlagi prvega odstavka 32. člena konvencije izjavi, da si v skladu z drugim odstavkom 15. člena konvencije pridržuje pravico, da na svojem ozemlju omeji posredovanje programov, ki vsebujejo oglase za alkoholne pijače.

4. člen

Za izvajanje konvencije skrbi organ, pristojen za področje medijev.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije - Mednarodne pogodbe.

Številka: 010-07/98-1/1
Ljubljana, dne 15. junija 1999

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Janez Podobnik, dr. med.